

Font: Diari de Girona Plana: 11 Data: 20-07-2019

Professionals de la UdG consideren la innovació com a motor de progrés

Diversos docents de la Universitat de Girona entaulen un debat al pati de la Facultat d'Educació i posen l'accent en la necessitat de renovació constant per tal de connectar amb l'alumnat · Els experts coincideixen en la voluntat d'avaluar altres capacitats més enllà dels continguts teòrics

Els participants en el debat que va tenir lloc al pati de la Facultat d'Educació de la UdG, d'esquerra a dreta:
Joan San, Pere Soler, Sílvia Aznar, Pere Cornellà i Mònica Iglesias.

Emoció, motivació, implicació i passió per aprendre van ser algunes de les paraules més pronunciades per part de diversos professionals de la Universitat de Girona (UdG) en el marc d'un debat sobre «Innovació docent» que va tenir lloc aquest dilluns al pati de la Facultat d'Educació. El degà de la Facultat de Medicina i professor d'Anatomia, Joan San, el professor del Departament de Pedagogia, Pere Soler, el professor del grau en Mestre, Pere Cornellà, i la professora de Química analítica, Mònica Iglesias, van exposar les seves perspectives al voltant de qüestions com ara

Recull de Premsa de la Vall del Llémena

què és la innovació aplicada a les aules, quines són les estratègies que podrien garantir el progrés en l'aprenentatge, quin rol ha de tenir la universitat per consolidar aquelles propostes que pretenen innovar, o de quina manera es pot alimentar la motivació en els estudiants. La tècnica d'Innovació Docent i Formació de l'Institut de Ciències de l'Educació Josep Pallach (ICE) de la UdG, Sílvia Aznar, va ser l'encarregada de conduir la sessió.

El debat va començar amb una reflexió de la moderadora al voltant del concepte d'innovar: «Quan ens plantejem el tema d'innovar, el primer que ve al cap fa referència a tecnologies i metodologies, però la innovació ha de començar a replantejar què és l'aprenentatge». En aquest sentit, Aznar va preguntar als ponents què significava la innovació per a cadascun d'ells. El primer a encetar el debat va ser el degà de Medicina, Joan San, que fa gairebé 50 anys que es dedica a la docència i que considera que aquesta ha d'avançar seguint un procés evolutiu. Mònica Iglesias va subratllar que «els estudiants no només han de tenir coneixements de contingut, han de tenir altres habilitats i capacitats i això és un dels motius que mouen la innovació». Pere Cornellà va confessar que segons el seu punt de vista, «innovar en docència és sortir de la zona de confort, trencar-la». En aquest sentit, el mateix va afegir que «hem de fer valdre l'error perquè si tenim por a equivocar-nos, no innovarem». Per la seva banda, Soler va posar sobre la taula que la feina del docent porta implícita la innovació, com si es tractés d'un dels braços en què es divideix la professió. En paraules de Soler, «la feina del professor o educador sense un component de revisió, reformulació i crítica a la pràctica no és possible fer-se».

Pel que fa a les estratègies que garanteixen la innovació, San va remarcar que després de 10 anys d'experiència tirant endavant el grau de Medicina de la UdG, «reduïrem encara més els continguts perquè apostem per uns valors i amb això volem aconseguir que els estudiants s'impliquin, protagonitzant un gir del saber al saber fer». En aquest punt del diàleg, diversos docents van emfatitzar que el més important és posar al centre a l'alumne i anar més enllà de l'aprenentatge de continguts teòrics, per tal d'encaminar-nos cap a «la manera en com afrontar-nos la vida i emocionar-

Recull de Premsa de la Vall del Llémena

nos amb el que fem, perquè quan això passa, és quan hi ha connexions», va ressaltar Soler, afirmant que perquè una classe flueixi ha d'haver-hi una connexió constant entre alumnes i professor.

Endinsant-nos en el tema del suport que hauria d'aportar la institució en el camp de la innovació, Iglesias creu que «més que donar-nos moltes guies, el que trobo a faltar institucionalment en l'àmbit del sistema universitari és un reconeixement a la feina feta, ja que als docents se'ns reconeix molt poc», i quedem relegats i per sota les voluntats de fer recerca i investigació, àmbit que, en termes generals, sempre estaria a una escala de reconeixement superior, segons el punt de vista dels experts. La següent qüestió que Aznar va deixar a l'aire va consistir a preguntar als ponents de quina manera feien que els estudiants s'impliquessin. Arribats a aquest punt, Iglesias va mencionar els objectius del Pla d'Acció Tutorial (PAT), un dels quals és ajudar els alumnes a adaptar-se quan aterren a la universitat, esmentant que el pla també els vol guiar en el procés d'autocrítica i autoreflexió. En aquest sentit, Cornellà esmenta que hi ha dues qüestions bàsiques a tenir en compte: «Que hi hagi un objectiu ben plantejat i que el repte que el professor planteja sigui clar». Per acabar, els ponents del debat van reflexionar també al voltant del que implica ser un bon professor. Per Joan San, «no s'aprèn a ser professor, ho ets, ja que el professor és aquella persona que vol aprendre sempre». En relació amb aquesta reflexió, Soler va confessar que «mai he donat una programació per tancada. Ser professor també implica escoltar molt perquè aprens molt. També cal ser atrevit i t'ha d'apassionar el que fas».

Laura Cugat 19.07.2019